

Textuum, qui Diebus solemnium precum
in Ecclesijs proponuntur,
PER BREVES HOMILIÆ,
Anno 1669. Die I. Solemn. Precum, 18. Junij.

Concio I.

Parasc. Psal. 34. v. 4. 5. & seqq. appl. ad præsentem
Diem & Textum.

Textus, Psalm. 130. totus.

EXord. Laus Psalterij: & præcipuè Psalmorum pœnit.
qui aptissimi sunt ut hisce diebus Solemn. precum exponan-
tur, & ad præsentem rerum faciem applicentur; Notamus a hic
& in cæteris Textibus, more solito, 1. *Expl. II. Applicationem.*

In 1. Occurrit (α) *Dividit Supplicatio*, v. 1. *De profundo* (Hebr. *de profundis*, intelligitur a. profunditas vacua solatio, & oppleta miserijs, metaph. ductâ à profundis aquis vel squalido carcere, *conf. Psal. 69. v. 2. 3. Thren. 3. v. 55. 56. 57. 58. q. d. David, onere peccatorum meorum depressus sum in abyssum inferni, diros sentiens conscientia cruciatus: hinc clamo* (non tantum oro, sed clamo ad) *Te, ô Jehovab*, pro remissione peccatorum & verâ consolatione, ne in profunditate dolorum peream.

v. 2. *Domine, exaudi vocem meam*, &c. David anxius, varijs utitur vocabulis, vocans preces suas, *vocem, clamorem, deprecationem*: patheticè & ἀνθροπονῶν δὲ dicit: *sint aures tue intentæ* (attendentes) *ad vocem deprecationis meæ*. h. l. & alibi, suas preces & Dei aures conjungit David, ut *Psal. 17. v. 1. 6. & 34. 16. &c.* ostendens se certum esse de promptitudine Dei ad exaudiendum preces & deprecationes suas.

(β) *Davidis appellatio*, à Deo irato ad placatum: v. 3. *Si Tu Domine iniquitates observaveris, Domine quis stabit?* q. d. peccata mea sunt innumerabilia, *Psal. 19. v. 15.* Si ergo juxta rigorem judicij tui mecum agas, quomodo Ego, quomodo omnis peccator

confistet? *Job. 9. v. 2. 3. Psal. 143. v. 2.* hinc appello à severo tuo
Judicio ad immensam tuam misericordiam, v. 4. *apud te enim est
propitiatio*, (peccatorum remissio, *Mich. 7. v. 18. 19.*) *ut timearis*,
h. e. ut Te misericordem Dominum colant homines, *conf. Syr. 1.*
v. 33. 34.

(γ) *Patiens expectatio*, v. 5. 6. *Expectavi Jehovah, &c.* præcla-
ra & emphatica verba animi anxij, sed fidentis, quæ singula no-
tentur, & did.

(δ) *Exhortatio*, ut omnes afflictie ejus exemplum imitentur & Dei
misericordiam debitam patientia expectent. v. 7. 8. *speret* (ergo) *Israël
in Jehovah, &c.* verba sunt clara & præclara, quæ did.

II. *Appl.* uber est hic Doctrinarum seges, sed præcipuæ tan-
tum à Dnn. Concionatoribus eruendæ sunt, quæ cum in finem jam
saltem indigitantur: ut

v. 1. Cum solennibus precibus dicti sint hi dies, ergo preces
fundere nos decet, præcipuè pro remissione peccatorum; sæcunda
enim mater est peccatum, non ibi desinit ubi incipit, recrudescit
quippe vulnus conscientie quam sæpissimè. David semel mœcha-
tus est, & homicidium commisit clancularium, sed hoc peccatum
abyssum fecit anxietatis: *Leg. Psal. 38. v. 4. 5. & 51. v. 5. &c. hinc
Not. illud Syr. 21. v. 1. seqq. did. per Dehort. & adhort.*

v. 2. Pro hac peccatorum remissione & omnis mali aversione
orandum est (1) *ardenter*, ut h. l. & alibi David; sic Daniel, *Dan.*
9. v. 18. 19. Jeremias, *Tbren. 3. v. 39. seqq.* Manasses, *orat Manass.*
v. 9. seqq. fulcitur autem ardens oratio, *Sobrietate*, hinc conjun-
guntur preces & Jejunium: *Castitate*, *Syr. 23. v. 4. seqq.* *Placabili-
tate*, *Matth. 5. v. 24. seq.* *Syr. 28. v. 2. seqq.* *Stabilitate sive con-
stantia*, *1. Thess. 5. v. 16. Luc. 18. v. 1. seqq. did. per adm.*

v. 3. 4. Orandum (2) *Penitenter*, peccata agnoscendo, n. l. &
*Psal. 51. v. 5. Prov. 28. v. 13. detestando, Psal. 66. v. 18. Esa. 1. v.
15 & 59. v. 2. Syr. 34. v. 29. seqq.* Christi meritum apprehende-
do, *Job. 16. v. 23. conf. Exod. 25. v. 17. 22. cum Rom. 3. v. 24. 25.
did. per adm.*

v. 5. 6. Orandum (3) *confidenter*, notentur aurea verba hujus
textus, & *appl.* item *Hebr. 11. v. 6. Jac. 1. v. 5. 6. 7. Marc. 11. v.
24.* fulcitur & hæc nostra confidentia, *Dei charitate, Psalm. 103.*

v. 8. seqq. Jer. 31. v. 20. Thren. 3. v. 23. & Dei veritate, h. l. v. 5. 178
conf. Esa. 65. v. 24. Matth. 7. v. 7. Psal. 33. v. 4. did. per adm.

v. 7. 8. Orandum (4) Sapienter, ut & alij erudiantur, admo- 82
neantur, & orantes exaudiantur, did. ex verbis hujus text. conf. Syr.
2. v. 11. 12. & concl. ex. Eph. 3. v. 20. 21.

Concio 2.

Parasc. Psal. 92. v. 2. 3. appl. ad diem & ier.

Textus, Eph. 1. v. 3. 4. 5. 6.

EXord. 1. Theff. 5. v. 16. 17. 18. did. ex diplomate Reg. & appl.
ad textum; in quo 1. Text. Expl. II. ejus Applicatio notanda
venit.

In 1. Gratias agit Apostolus (α) in Genere pro omni spirituali
Benedictione, v. 3. *Benedictus* (quando benedictio à nobis ad Deum
dirigitur, nulla quidem Deo perfectio exoptatur, sed divina ejus
majestas agnoscitur & deprædicatur.) *Deus & Pater Domini no-*
ftri Jesu Christi: idem loquendi modus occurrit 2. Cor. 1. v. 3. &
1. Pet. 1. v. 3. & potest intelligi tam *divisim*, nempè Deus noster &
Pater Christi, quam *conjunctim*, scilicet ipsius Christi & Deus &
Pater, juxta illud Joh. 20. v. 17. *Qui benedixit nobis omni bene-*
dictione spiritali, h. e. qui non tantum nos cumulavit suis Do-
nis & beneficijs, quæ ad præsentis vitæ usum corporalem spectant,
de quibus B. Lutherus *Art. 1. Symboli Apostolici*, & *Per. 11. Omr.*
Dom. agit; verum etiam in nos largiter effudit bona sua spiritualia
& cælestia, quæ animæ salutem & vitam spiritualem atq; æternam
concernunt. Hinc additur *in Cælestibus*, (in Græc. *in supracæ-*
lestibus, sive rebus sive donis, intelliguntur enim benedictiones seu
dona, ad cælestem illam vitam pertinentia, quæ de cælo sunt, &
ad cælestia nos deducunt) *in Christo*, qui hæc dona nobis prome-
ritus est, & à quo eadem tanquam à capite in membra manant,
idq; Gratiâ Spiritus Sancti per verbi prædicationem: & dicuntur
Dona *sanctificantia*, utpote vera & salvifica Fides, Spes, charitas,
Timor Dei, adeoq; omnia quæ ad sanctificationem & vitam im-
mortalem pertinent.

(3) *In specie*, pro Gratiōsā ad vitam æternam electione, v. 4. *Elegit nos*, (usurpatur a. Electionis vox h. l. non (1.) *generaliter*, pro vocatione ad publ. officium, ut *Act. 1. v. 24.* neq; (2) *specialiter*, pro toto Ecclesiæ cætu, quem Deus ex omnibus cætibus & gentibus, sibi per verbum collegit, ut *Deut. 7. v. 6.* sed (3) *specialissimè* pro Electione ad vitam æternam) *in ipso* (scilicet Christo, Mediatore, cujus meritum tantæ fuit apud Deum dignitatis, ut illius intuitu salutare illud Electionis decretum faceret) *ante jacta fundamenta Mundi*, h. e. priusquam crearetur Mundus, Ergo ab æterno, ut *essemus sancti & inculpati coram ipso*. Non enim elegit nos ut carnis nostræ concupiscentijs licenter indulgeamus, sed ut sanctam & inculpata[m] vitam ducamus, quantum quidem in hac infirmitate per Dei Gratiam fieri potest; non tantum coram hominibus, sed etiam abjectā omni hypocrisi, coram Deo, in cujus conspectu scimus nos degere, & corda nostra ab ipso, ubivis locorum præsentissimo, introspecti. *in Dilectione*, h. e. sine culpā & maculā serviamus ei, non formidine poenæ, sed sponte & ex charitate, *conf. canticum Zachariae, Luc. 1. v. 74. 75. Item Eph. 5. v. 25. 26. 27. & Tit. 2. v. 14.* est a. hic Finis Electionis intermedius, at ultimus respectu nostri est salus nostra æterna. Respectu Dei & absolute ultimus, est Gloria Dei, ut *patet in seqq.*

v. 5. 6. Idem alijs verbis paulò copiosius explicat Apostolus: *prædestinans nos*, (qui naturā fuimus filij iræ, *Eph. 2. v. 3.*) *in adoptionem filiorum*, (ut simus filij & hæredes Dei, & c. *Rom. 8. v. 16. 17.*) *per Jesum Christum*, (qui ut Filius Dei Unigenitus & Dilectus hanc *ϋπερτατα* suā obedientiā & passione nobis promeritus est, v. 6. Et hæc est causa, cur Deus salvā suā justitiā possit peccatores in adoptionem filiorum prædestinare.) *in se*, (*in sese*, vel *ad se*, *εις αυτον* h. e. pro ut ipsi visum fuit, secum enim ipse Deus, unus in essentiā & Trinus in Personis conclusit, & nos prædestinavit, idq; *εις αυτον ad sese*, h. e. ad Gloriam gratiæ suæ, ut expressius habet v. 6. 12. 14.) *secundum beneplacitum voluntatis suæ* (excluduntur ergo omnia omnium merita, intuitus autem ad meritum Christi hic maxime includitur.) *In laudem Gloriæ Gratia sue*, (h. e. gloriosæ Gratia sue, vel in laudem & gloriam Gratia sue: in hunc enim finem nos adoptavit, ut gloriosam & nunquam satis laudatam.

181
83
datam Gratiã & clemẽtiã ejus celebremus,) in quo gratifica-
vit nos in dilecto, in illa enim gloriosã Gratiã nos sibi gratos & ac-
ceptos reddidit per Christum, quem Pater ita diligit, ut propter hunc
dilectum & unigenitum Filium, etiam diligat omnes, qui credunt
in eum, *Joh. 3. v. 16.*

II. *Appl. Locus Communis* hinc fluens præcipuus, est de immen-
sã Dei erga nos Bonitate & clemẽtiã, declaratã in omni Benedi-
ctiõne spiritali & in Electione ad vitam æternam. Item de Grati-
tudine nostrã Deo debitã, quam nos declarare decet animo, verbis,
operibus, utrumq; locum communem diducere norunt exercitati
Dni. Concionatores, exijs quæ dicta sunt in expl. Textus: exple-
rioribus Locis Theologicis: & miserã illorum, quos hæc Dei
beneficia latent, & fiat sollicita *admonitio* ad seriam Gratiarum a-
ctionem, quod Diploma Regium singulariter mandat.

Conc. 3.

Sive Tertius Textus hic præteritur, cum in nonnullis tantum
civitatis explicetur, ubi Librorum copia Dni. Concionatoribus
facile suppetit.

Die II. Solenn. precum, (16. Julij)

Concio 1.

Parasc. Psal. 118. v. 1. seqq. fiat appl.

Textus, Psal. 145. v. 1-7.

EXord. Huic Psalmo autoritatem magnam præter cate-
ra conciliat, (1) Titulus, dicitur hic Psalmus Laus Davidis, un-
deductum est Nomen totius Psalterij, ut patet ex vocibus Hebrai-
cis. (2) agit de Regno Christi, Mundi Messia. (3) est inter Alpha-
betarios, qui artificiose conscripti sunt. (4) plurimas continet sen-
tentias præclaras, etiam nostrum *Benedicite*, v. 15. Hinc veteres
filium futuri sæculi vocarunt eum, qui hunc Psalmum, ter quoti-
diè recitavit *ore & corde*. Partes: 1. *Textus Expl. II. Appl.*

L Celebrat Psalter in hoc textu Christum Regem & Messiam no-

Trum (α) à sua Majestate, v. 1. 2. *Exalabo Te*, (celebrabo, glorificabo, gloriam tuam illustrabo) *Deus meus Rex, & benedicam* (vid. conc. 2. dici 1.) *Nomini tuo in seculum & perpetuum.* (David Rex, vocat Deum & Messiam nostrum *Regem*, subinnuens officium ejus Regium, conf. *Psal.* 2. v. 5. & 24. v. 7. seqq. & 95. v. 3. *Zach.* 9. 9. & submittens sese Regio & Divino ejus imperio, 1. *Tim.* 6. v. 15. *Vers.* 2. eandem Dei laudem repetit, ostenditq; hac repetitione Devotionem, ardentem & vehementem animi sui affectum in Laudando Deum, & significat laudem Dei debere esse non raram sed crebram & quotidianam, non temporariam sed sempiternam. Quæritur autem hic: quomodo David dicat se laudaturum esse Deum in perpetuum & in secula seculi, cum sciret se esse mortalem? *Psal.* 39. v. 7. 8. Resp. animus fervidus & in rem totus propendens non cogitat, quam diu & quid possit, sed quam diu & quid velit efficere. Si ergo in plura secula victurus esset, etiam laudes Dei decantaret; & quod palmarium est, scivit David sanctos in futura vitâ Deum laudaturos; conf. *Psal.* 30. v. ult.

(β) à Magnitudine & Potentia v. 3. *Magnus est Jehovab*, (Messias noster, magnitudine non molis sed virtutis, conf. *Psal.* 8. v. 7. *Matth.* 28. v. 18. 1. *Cor.* 15. v. 27. *Heb.* 2. v. 8.) & *laudabilis nimis, & magnitudinis ejus non est finis.* (Hebr. *pervestigatio*, quis enim ejus potentiae magnitudinem pervestigabitur? *Ecc.* 8. v. 17. *Jer.* 32. v. 17. 19. 27. *Eph.* 3. v. 20. & passim per totam historiam Evangelicam.

(γ) *Ab operibus ejus*, quæ omnes ætates & generationes collaudant, v. 4. *Generatio & generatio laudabit.* (juxta Hebr. *generatio generationi narrabit*) *opera tua*, &c. inter quæ opera maximè celebranda est, debellatio omnium hostium nostrorum, præcipuè spiritualium, *Hos.* 13. v. 14. 1. *Joh.* 3. v. 8. 1. *Cor.* 15. v. 55. & libera Evangelij prædicatio, quam nulla tyrannis extirpare potest. *Matth.* 16. v. 18. *Act.* 28. v. ult.

Et David in hac hymnologia non vult postremus esse, ut patet ex v. 5. *Decorem gloria Majestatis* (h. e. gloriose majestatis) *tuae, verba mirabilium tuorum* (operum) *loquar.* q. d. si omnes generationes, quæ fuerunt, sunt & erunt, Te ò Deus Rex, pro omnibus beneficijs tuis collaudant, nonnè & Ego, qui juvenis fui & consenui, *Pf.* 37. v. 25. Deum & Messiam meum celebrabo, quod & summâ devo-

tione

tionem fecit David, ut liquet ex *Pfal. 45. vii. seqq. & 47. v. 6. seqq. & 100. * & 118. v. 23. seqq.*

(d) *A fortitudine, v. 6. virtutem terribilium (operum) tuorum dicent, & gesta tua mirabilia narrabo.* Per terribilia intelligit iudicium Dei & poenas promeritas, quæ adversus superbos Dei & Christi Salvatoris contemtores decernuntur, de quibus passim in S. script. legere est. *ut, 1. Sam. 15. v. 23. Matth. 23. v. 34. seqq. &c.* Variatione personæ, *dicent, narrabo:* ostendit suum & omnium piorum consensum in laude Dei decantandâ. *Pfal. 34. v. 2. 3. 4.*

(e) *A Bonitate & justitiâ, v. 7. Memoriam multitudinis Bonitatis (h. e. multæ Bonitatis) tuæ eructabunt, h. e. plenis buccis prædicabunt, similitudine ductâ à perenni fonte largiter aquam eructantis. Et justitiam tuam cantabunt,* (in Hebr. *vociferabuntur*, hoc est sonorâ voce cantabunt, & ovantes deprædicabunt) Quæ sit Dei & salvatoris nostri Bonitas, & quæ justitia, loquuntur dicta S. S. innumera, & comprobant Exempla, de Bonitate *leg. Psal. 33. v. 5. & 36. v. 8. Rom. 2. v. 4. De justitiâ, Exod. 9. v. 27. Psal. 11. v. 7. 8. Psal. 7. 10. 11. seqq. & 11. v. 7. 8. add: Exempla.*

II. *Appl. Ex v. 1. Recurrit & hic idem locus communis de Gratitude nostra erga Deum, pro ineffabilibus ejus in nos beneficijs, & in specie pro beneficijs illis, quæ in nos contulit ipse Salvator, quæ nunquam satis laudari possunt. add: dicta citata in Expl. v. 5.*

Ex v. 2. Non sufficit saltem hisce diebus precat. Gratitude nostram Deo declarare, sed id faciemus omnibus diebus vitæ nostræ, oinni momento. Hominis beneficia quæ nobis quotidie obversantur, decet gratè recollere, quid non Salvatoris nostri immensa Bonitas: ex Psal. 86. v. 11. 12. 13, add: ex Psal. 34. v. 2. & c.

v. 3. 4. 5. 6. 7. applicari possunt ad Nos, & Ecclesiæ modernæ statum, observatis ijs, quæ ad Textus Explicat. dicta sunt; add: & plura dicta & Exempla, immixtis Adhortationibus.

Conc. 2.

Parasc. 1. Pet. 2. v. 17. expl. & appl. ad text.

Textus, 1. Sam. 12. v. 7.

Exord. *Inter beneficia Dei, quæ extenore Regij Diplomatis, nos hisce*

183.

84

*Minimè, plene
gratias agere
saltem in
in gratias*

*grat. agere
Magni est
v. 3.*

*O. Temp.
Opera & mag
Pri ammin
& reveland*

hisce diebus precationum, gratissimâ mente recolere decet, non postremo loco ponendum est illud, quod sub pio Rege & Regimine tuti vivamus, (*did. ex dipl. Reg.*) quod beneficium ut certè maximum est, ita maximè cavendum, ne nostrâ ingratitude Deum aliquo modo irriteremus ad statuendum aliquid, quod nobis grave videbitur, ut tandem nostro damno intelligamus, quæ bona in potestate nostrâ habuimus & amisimus, docetur illud in textu prælecto, in quo Samuel disceptat cum populo, quod non contenti fuerint eâ formâ Regiminis, qua usq; ad illud tempus gavisi sunt; & simul maximis beneficijs à Deo sibi præstitis: cujus Not. 1. *Exp. II. Appl.*

In 1. Not. (a) *Occasus*, quæ fusè describitur *cap. 8. hujus libri*, ex quo summa tantum recitetur, & simul explicetur, cur Deus populo Regem petenti, ad eò succensebat, cum tamen ad petitionem illorum permiserit, imò jusserit Regem ungi, *leg. cap. 9. v. 14. seqq. & 10. v. 1.* eundem spiritu suo sancto afflaverit *v. 6. 9. 10.* & victoriam abs hostibus reportare siverit, *cap. 11. v. 11.* Quod scilicet Deum, qui illorum Rex, Ductor & Protector fuerat, aspernati sint, ad morem gentium postulando, quasi non posset Deus ulterius sine Rege, per judices eos ducere ac defendere. *Leg. cap. 8. v. 7. & cap. 11. v. 18. 19.* Petitioni autem populi annuit Deus Regem ipsis concedendo, propter nomen suum in populo isto, *leg. cap. 12. v. 22.* Verum Samuel jam senio confectus, & officio sese abdicans, coram Deo, & Rege jam jam uncto & constituto, cum populo verbis prælectis disceptat. Ubi Not.

(B) *Statio*, sive citatio, *Nunc ergo state*, hoc est, manete & consistite, q. d. non est quod (ad hasce *v. 2. 3. 4. 5. 6.* vobis propositas quæstiones, quibus etiam respondistis agnoscendo me fuisse judicem incorruptum) statim discedatis, cum sit & aliud, quod vobiscum agam, & quidem ex mandato divino. Testimonium quod mihi perhibuistis de mea innocentia, *v. 2. seqq.* illud vos condemnat, quod spreto officio judicum, sub quo feliciter vixistis, (quod & ego per Dei gratiam gessi) intempestivè Regem desiderastis, eumq; jam adepti, tanta læticia disfluitis, quasi rem optimè gesseritis, Ego v. vobis ob oculos ponam, quantis peccatis Deum offendistis, ut agnoscatis errorem, poenitentiam agatis, & servemini.

(γ) *Iosa Disceptatio: ut disceptem vobiscum*, hoc est, ut iudicio
conten-

contendam, & erroris vos convincam, *comm Jehovah*, qui *καρδιο-
γνώστης*, 1. Reg. 8. v. 39. Job. 42. v. 3. Esa. 29. v. 15. Matth. 9. v. 4.
Job. 2. v. 25. Hebr. 4. v. 12. 13. & novit quod Ego non ægrè feram,
ablatum esse à me officium judicis; novit quoq; vestrum intempesti-
vum prurium, in petendo Rege; vestram incredulitatem, in con-
temnendo officio judicis, præ Regio: vestram ingratitude, in
obliviscendo tantorum Dei beneficiorum, per judices præstitorum;
hinc addit, *de omnibus justitijs*, (h. e. misericordijs & beneficijs,
conf. Ps. 5. v. 8. & 143. v. 1.) *Jehovah, quas fecit vobiscum & cum pa-
tribus vestris*. Quænam a. fuerint ista Dei benef. huic populo à Deo
præstita, constat ex toto Pentateucho, libro Josuæ, judicum, &c.
àliqua saltem hic enumerantur, v. 8. 9. 10. 11. 12. quibus annectit gra-
vem admonitionem, v. 13. 14. 15. 24. 25. confirmat hanc suam disce-
pationem singulari miraculo, v. 16. seqq. & promittit suam interces-
sionem apud Deum, v. 23.

II. *Doctrina* hinc pullulantes, diduci possunt à Dnn. Concionat.
de debito nostro erga Magistratum, quod consistit potissimum in
Dilectione, subjectione, obsecratione, tributi largitione, Devotione,
(in precibus fundendis) & ante omnia, in sincero conceptu & co-
gitatione de Magistratu, &c.

Conc. 3. *hic præteritur.*

Die III. Solemn. prec. (13. Aug.)

Conc. I.

Parasc. Psal. 31, v. 2. Expl. & appl. ad text.

Textus Psal. 25, v. 4. 5.

Exord. Et hunc Psalmum inter alios magnificet pia antiquitas,
quod patet ex Tirulis *Dominicarum*: ut Dom. *Reminiscere ex v. 6.*
Dom. *Oculi*, ex v. 15. 16. & B. Luth. qui etiam ex hoc Psalmo præ-
claram cantilenam Ecclesiasticam composuit. Est quoq; inter Psal-
mos Alphabetarios primus, continens insigniores sententias benè
multas. In Textu prælecto ex hoc Ps. Not. I. Expl. II. Appl.

1. Ubi observanda venit (a) *Divina Gubernatio*, quam sollicitè

B

expetit

180
expetit David v. 4. *vias tuas, Jehovah, demonstra mihi*, (Hebr. *Sci-
re me fac*) & *semitas tuas doce me*. In hoc Psal. v. 1. continetur a-
nimæ ad Deum *elevatio*. v. 2. & 3. petitur ab hostibus *liberatio*, eo-
rumq; *prostratio* sive suffusio: hisce a. verbis v. 4. expeditur Divina
Gubernatio, sive viæ Domini indagatio, quæ maximè hisce diebus
Solemn. prec. inculcanda est: Ardenter n. decet nos precari; *vias
tuas, Jehovah, demonstra mihi, &c.* Observ. a. in S. S. per *vias Do-
mini* plerumq; intelligi sanctissima ejus dogmata, ut *Psal. 67. v. 3.*
Sunt aliàs hæ Dei viæ triplices: (1) *consiliorum*, quibus notatur Dei
sapiencia, *Esa. 55. v. 89.* (2) *judiciorum*; quibus indigitatur ejus
justitia, *Rom. 11. v. 33.* (3) Dogmatum sive *præceptorum*, *Ose. 14. v.*
10. Semite v. Dei, sunt vel quas ipse q. terit, & sunt actiones & ope-
ra Dei, ut in hoc Psal. v. 10. Psal. 119. v. 3. vel quas ipse hominibus,
ut terant, præcipit: sic *Esa. 40. v. 3, & Matth. 3. v. 3.* Jubet Baptista
præparari Christo *semitas*, scilicet per contritionem cordis, agno-
scentis morbum ac peccata, & requirentis medicum nimirum Sal-
vatorem Christum. Quod a. h. l. tam anxie oret David, *demon-
stra mihi, Doce me*, & v. seq. *dirige me, doce me*, exindè liquet dif-
ficilem esse, tam harum viarum & semitarum, quam ipsius cœli in-
ventionem, *Matth. 7. v. 13. 14.* obsunt n. Diabolus, peccata nostra,
impious mundus, &c. *did.*

v. 5. *Dirige me*, (Hebr. *ambulare fac me*) *in veritate tua, & do-
ce me*. q. d. viæ tuæ Domine, sunt perquam difficiles, imò imper-
vestigabiles, (*repet. dicta script. ex v. 4.*) sed Te, ô Domine, Duce,
Te Doctore, omnia plana, omnia pervia erunt. Possunt & hic con-
siderari tres in Christianismo nostro proficiendi gradus; nimirum
Notitia, scire me fac; *fides & assensus*, doce me; & *experientia* in-
tentationibus, deduc me, opus a. habent Ductore, *ovis, infans, ac
agrotus sive cæcus*; (*appl. ad Davidem in varijs Psalmis*) petit ergo
duci, doceri, informari. Per *veritatem* h. l. intelligitur res talis,
qualis videtur & esse debet, h. e. perfecta, recta & sine fuco. *did.*

(B) *Ejus ratio*: eaq; (A) v. 5. *quia tu es Deus salutis meæ*, Epith.
Dei maximè emphaticum, nulli n. salus nostra magis est cordi
quàm Deo; *leg. Esa. 54. v. 7. 8. seqq. & 55. v. 1. Jer. 31. v. 20. 25.*
Ezech. 33. v. 1. &c. did. etiam ex dictis de nostrâ redemptione. (B.)
Te expecto toto die, h. e. constanter & perseveranter omnibus diebus

expecto

107
86
expecto, spero n. certo certius me impetratum quod peto. *simil.*
luct. ab expectantibus in aula principis, ubi quod quis diutius hæse-
rit in catalogo expectantium, eò citius se adjutum iri sperat, sic
quoq; David qui q. defatigabatur in perseverantia precum, Si inju-
stus judex quotidianâ viduæ compellatione obtusus, tandem eam
exaudivit, quid non Deus? Luc. 18. v. 5. 6. 7.

11. Doct. hinc fluit 1. De Davidis *Humilitate*, Rex & propheta
fuit insignis, faterur tamen se non posse suis viribus viam Christi-
anismi & salutis invenire, sed grat Deum, ut velit eandem sibi mon-
strare. *did. Loc. Com. de virib. Lib. Arb.*

2. De Davidis *Infirmirate*; non n. confidit se posse avertere omnia
obstacula in via salutis, sine ope Dei singulari. Magna n. est carnis
nostræ imbecillitas, magna nostra incititia; Major Mundi astutia;
maxima a. Diaboli malitia. *Hæc did. dictis & Exempl.*

3. De precum *assiduitate*; *dirige, doce*, de precibus scæpè agitur,
præsertim hisce diebus solemn. prec. jam v. *appl.* ad piæ vitæ semi-
tam & tramitem. *did. ex Psal. 143. v. 10. Tit. 2. v. 11. seq.*

4. De veræ fiducia *excelsitate*, *did. dict. & Exempl.*

5. De patientiæ *conformitate*, *did. dict. & Exempl.*

Conc. 2.

Parasc. Syr. 2. v. 3. expl. appl.

Textus, Psal. 61. v. 7. 8. 9.

Exord. Psal. 20. v. 2. 3. continetur devota subditorum precatio
pro magistratu; quod monet Apostolus 1. Tim. 2. v. 1. 2. *appl.*
ad text. prælectum, qui quo sine sit præscriptus, vid. in Dipl. Reg.
Not. & hic 1. *Expl. 11. Appl.*

In 1. occurrit (a) Regis *Oratio*, & quidem (1) *pro longevitate. v.*
7. Dies super dies Regis addes (vel adjicies) h. e. proroga annos Re-
gis, ut si non excedant, tn. attingant communem & vulgarem ho-
minis ætatem. *de se ipso David loq. in 3. pers.* quomodo a. exauditus
sit David, legere est, 1. *Reg. 1. & 2. capp.* extendebatur n. generatio
ejus in generationem tertiam, ipso viro, quia vixit annos 70. (pro-
ut David fuit typus Christi, possunt & hæc verba appl. ad Christum)
erumpit a. David in hanc orationem tam respectu *sui*, cum longa
vita sit signum gratiæ Divinæ, *Exod. 20. v. 12. Prov. 3. v. 1. 2.* quam

18708
respectu regni, cui multiplex Dominorum mutatio, proficua non est, leg. & expl. illud Prov. 28. v. 2. ubi n. novus Rex, ibi nova lex, nova statuta, nova bella. Dicis; atqui tyranni etiam interdum diu vivunt? R. fit hoc ob peccata hominum, & ex Dei Bonitate, qui vasa iræ tam longanimitè fert, ut emendentur. did. ex Ezech. 18. v. 21. 22.

(2) Pro Throno suo, v. 8. *sedeat Rex*, (sedere oportet Regem, non discurrere ad aliena & illicita, illaq; appetere & invadere, non furere & tumultuari; sed *sedere*, h. e. sedatè & moderatè suos regere ac gubernare) in throno suo, in eminentiss. suo officio, quod ipsi à Deo datum, ut justitiam administret. did. ex Rom. 13. v. 1. 2. 4. hinc additur: *coram Deo*, Expl. & did. ex 2. chron. 19. v. 6. in seculum, in S. S. accipitur seculum etiam pro diuturno tempore, ut Exod. 21. v. 6. 1. Sam. 27. v. 12. *Misericordiam & veritatem ei præparam*; Regias hæc virtutes præ cæteris à Deo expetit David, cum veræ sint regis. sit *misericors* magistratus, & potestate suâ non abutatur sed rectè utatur, validissimum n. regnum amore communitur: did. did. & exempl. *Veritas* Regis in eo potissimum consistit; ut Rex pacta servet, fœdera custodiat, jurata non violet: quæ veritas etiam *justitiæ* includit, de qua Rom. 13. v. 1. 2. 4. *justitia & pietas, fortes sunt principis arces*: Propterea additur, *quæ custodiant eum*. quid n. Rex sine misericordia, veritate, justitia, nisi tyrannus? (tribuet a. princeps tantum justitiæ, ut non obliviscatur misericordiæ, & tantum misericordiæ, ne obliviscatur justitiæ) *reper. illud 2. Chron. 19. v. 6.*

(β) *Nominis Div. celebratio*: v. 9. *sic canam Nomini tuo in seculum*; magna Dei benef. in Davidem, magnam requirunt gratitudinem, propterea dicit *ᾠδὴν ᾄσω*, sic canam; (NB. hic repetantur beneficia, quæ in quolibet vers. hujus Psal. petierat; & semper *add. sic canam &c.*) *canere* n. in S. S. præsertim in Psalterio, est lætari & celebrare. *Nomen Dei*, notat ipsum Deum, Psal. 9. v. 3. *Majestatem divinam*, Psal. 8. v. 1. *divinam opem & auxilium*, Psal. 20. v. 8. *celebrat a. Psaltes h. l. tam Deum & Majestatem divinam, quam opem & auxilium ejus. In seculum*, h. e. per totam vitam meam & in æt. sive, hic inchoativè, ibi v. consummativè, leg. Psal. 30. v. 13. ut reddam vota mea, (h. e. ut præstem res voto promissas) de die in diem; h. e. quotidie, ut habent versiones: did. ex Psal. 92. v. 1. 3.

11. Doctrinas eruant & didicant Dnn. Concionatores, applicantes easdem ad serias preces pro Rege fundendas, & celebrationem Nominis divini pro omnibus ejus benef. & præcipue, (ex hoc textu) pro pio Magistratu. & concl. da pacem Domine in diebus nostris, &c.

Concio 3. & hic præteritur.